31

DE

BRACHII INFERIORIS OSSIUM FRACTURA.

THESES ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ;

QUAS DEO JUVANTE & præside M. PETRO SUE*, secundo, antiquo Collegii Præposito & nunc Quæstore, antiquo Scholarum Practicarum Anatomiæ & Chirurgiæ Professore, Regiæ Academiæ Chirurgiæ Consiliario & pro commercio extraneo Secretario, in generali Parisiensi Præfectura Chirurgo ordinario, necnon Academiarum Monspelliensis, Rothomagensis, Divionensis, Lugdunensis, Burdigalensis & Aurelianensis Socio, tueri conabitur* SYLVANUS FOSSIAT*, Lemovicensis, in almâ Universitate Parisiensi præclaræ Artium Facultatis Magister, & in Scholis Practicis nuper Alumnus.*

Die 24 Sabbati mensis Septembris, anno R. S. H. 1785, à sesqui-secundâ post meridiem ad septimam,

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS.

PRO ACTU PUBLICO,

ET

MAGISTERII LAUREA.

Typis MICHAELIS LAMBERT, Regii Chirurgiæ Collegii, necnon Academiæ Typographi, viâ Cythareâ.

M. DCC. LXXXV.

D E

BRACHII INFERIORIS OSSIUM FRACTURA.

THESES

ANATOMICÆ ET CHIRURGICÆ.

EX ANATOMIA.

Brachium inferius duo oſſa præcipuè componunt, quorum unum *cubitus* vel *ulna*, alterum *radius* dicitur.

Cubitus, ferè pyramidalis, à brachii flexurâ ad extremam manum ſeſe extendit. Caput obtinet craſſum, binis ornatum proceſſibus, pro duobus humeri ſinubus. Horum proceſſuum externus *olecranum* ſeu *ancon*, internus *corona* aut *apophyſis coronoïdea*. Per tuberoſitatem aſperam atque apicem obtuſum terminatur ancon : angulum cubiti conſtituit tuberoſitas.

Apex in cavitate poſteriori extremitatis humeri, quandò brachium anteriùs extenditur, locatur. Corona inſtar roſtri acuminata eſt. In cavitate partis inferioris oſſis brachii ſuprà trochleam locatur, quandò cubitus flectitur.

In ſuperiori cubiti extremitate annotantur prætereà duæ cavitates ſemilunares, ſivè ſygmoïdeæ, una magna & altera parva. Illa, licèt pro unicâ ſumatur, duplex dici poteſt : quippè per cujus medium excurrit pars eminentior, latera ſinûs aliquatenùs ſeparans. Cavitas hæc trochleæ, ſuprà quam obliquè volvitur, adverſa eſt, ginglymumque cum illâ accuratiſſimum conſtituit. Parva cavitas ſygmoïdea, lateralis & interna, caput radii ſecundùm partem lateralem recipit.

Cylindrica eſt pars cubiti inferior; ſpeciem colli præ ſe fert: parvâ apophyſi ſive proceſſu acuto, qui *ſtyloïdes* dicitur, à parte illius poſteriori enato, donatur.

Cubiti corpus triangulare in tres facies totidemque angulos dividitur. E tribus faciebus una anguſta atque rotunda, tuberoſitati olecrani oppoſita, non niſi à tegumentis contegitur. Altera lata atque cava, tertia plana, pluribus muſculis inſertionem præbent. Ex tribus angulis, duo obtuſi & alter acutus : inſertioni ligamenti, quod interoſſeum dicitur, hic inſervit.

Cum trochleâ oſſis brachii per ginglymum angularem, cum duabus radii extremitatibus per ginglymum lateralem compoſitum, cum manûs oſſibus per ligamenta connectitur cubitus.

Radius juxtà longitudinem ſuam pauxillùm incurvatur & irregulariter triangularis eſt. In caput, corpus & baſim dividi poteſt. Caput admodùm breve eſt, in ambitu laterali quidem rotundum, ſed in ſupremitate depreſſum, parvoque ſinu præditum, externi oſſis humeri proceſſûs receptaculum. Dictum autem caput in latere interno excipitur à parvâ cubiti cavitate ſygmoïdeâ. Imum extremum radii valdè craſſum eſt & latum,

eique insculpti sunt duo sinus, unus lateralis qui recipit parvum ulnæ processum, alter in fine, quasi duplex, pro ossibus carpi recipiendis. Primo autem, quod sub pollice locatur, conjungitur, mediante parvo processu laterali. Portio media seu corpus radii pauxillùm incurvatum tribus, sicut cubitus, tùm faciebus tùm angulis gaudet; è faciebus una rotunda, convexa, & duæ concavæ, ex angulis duo obtusi, unus acutus & scindens.

Cum humero, cubito, & ossibus carpi, nempe *naviculari*, *lunari*, & *triangulari* connectitur radius: cum cubito in duabus extremitatibus, duplici ginglymo laterali articulatur; cum osse brachii per cavitatem verticis capitis sui, capitulo extremitatis inferioris humeri applicatam.

A radio etiam pendent motus tùm pronationis, tùm supinationis; primo motu suprà cubiti extremitatem inferiorem volvitur radii extremitas inferior. Secundo motu naturalem situm recuperat os.

Plurimi & quidem majores musculi ulnæ & radio inseruntur; atque etiam ligamenta, quorum præcipuum *interosseum* dicitur, & in totâ anguli interni tùm cubiti tùm radii longitudine originem habet.

EX CHIRURGIA.

Quoties fortè frangitur brachium inferius, ossium quibus componitur vel alterum vel utrumque, & quidem nunc in medio, nunc propè extrema, rumpitur. Utrumque si fractum fuit, longè faciliùs singulum è sede suâ disturbatur; difficiliùsque proin ambo & reponuntur & consolidantur. Alterutrum autem si solum fractum est, salvo altero, tum quod fractum est difficiliùs neque adeò longè excidit, faciliori negotio reponitur, repositumque in suo loco retinetur.

Cubiti fractura faciliùs quàm radii fractura dignoscitur. Ad cubiti rupturam assignandam sufficiunt communia fracturarum signa, nempè visus, tactus & auditus, dùm quis manum læsi brachii, nunc introrsùm, nunc extrorsùm, movet. Aure etiam propiùs admotâ, stridor quidam ruptarum partium subauditur. Os integrum ossi fracto tunc auxilium præbet. Quodcumque autem os frangatur, tunc cognoscitur, si membrum manu comprehendatur, & alterâ manu ægri palma in pronum atque supinum convertatur. Nam os, quod integrum est, sub prementibus digitis consistit & renititur, fractum iisdem cedit. Illud ligamentum quod inter ossa medium est, os fractum ad alterum adducit.

Ad reponendum radium, cujus fragmenta versùs ulnam recesserunt, intendere minister aliquis debet brachium, ipseque Chirurgus manum ægri versùs ulnam deprimere, donec depressa radii pars attollatur. Quod ubi factum fuit, brachium ipsum ambabus manuum *palmis diligenter utrinque comprimi* debet, ita ut compressi hâc ratione musculi inter ulnam & radium, partes hujus comminutas & diductas in sedem suam rursùs excitent, compellantque.

Valentiùs extendi oportet membrum, si utrumque os fractum est : si verò radius solus perfractus est, membrum parùm & ita vertitur, ut manus inclinetur ad minimum digitum, ad pollicem verò intorqueatur, si cubiti adsit fractura, dùm depressa ejusdem pars in sedem pristinam resilierit. Hæc verò præcipua observatio necessaria est, ut dùm ministri extensionem perficiunt, Chirurgus manûs utriusque volâ, à parte brachii tam interiori quàm exteriori, musculos introrsùm urgeat, quo quidem modo hæc duo ossa à se invicem ad locum naturalem faciliùs compelluntur.

In continendis ossibus omnia curiosiùs, & paulò magis adstrictis fasciis ferulisque fieri oportet, si duo ossa eaque obliquè

fracta ſunt. Nam ubi alterum integrum eſt, plùs opis in hoc, præcipuè ſi ſit radius, quàm in faſciis feruliſque eſſe ſolet.

Oſſibus repoſitis, ſi ambo frangantur, ſplenium ſpithamam longum palmamque latum, utrinque fiſſum, & in oxicrato, vel ſpiritu vini tinctum, circa partem fractam, capitibus diligenter circumductis, imponitur. Eo facto, bina ſplenia craſſa, ulnæque quoad longitudinem ferè æqualia, alterum interiùs, alterum exteriùs applicantur; ſuprà datis ferulis ex chartâ craſſiſſimâ eandem ferè magnitudinem habentibus (1). Deinde faſcia quædam, ulnam unam cum dimidiâ quoad longitudinem, tres digitos quoad latitudinem adæquans, unumque glomerem comprehendens, circum ſplenia ferulaſque ſic injicitur, ut binis ternisve ductibus circularibus circum locum fractum factis, ſenſim lineâ quâdam ſpirali, (gallicè *doloires*) ultrà cubitum aſcendat, ubi denuò ductus quidam circulares ante fiunt, quàm faſciæ pars extrema firmetur.

Alia faſcia, ſi neceſſe ſit, eodem quo prima loco circum brachium fractum volvitur, factiſque rursùs uno alterove ductu circulari, ductibus ſpiralibus paulatim versùs manum adducitur; exceptoque per quamdam velut habenam pollice, ad carpum retrahitur, ibidemque poſt unum alterumve ductum circularem denuò inſtitutum fibulâ firmatur (2).

Deligatione hunc in modum abſolutâ, brachium involutum mitellâ (gallicè *écharpe*) commodiſſimè excipitur, atque ſic inflectitur, ut manus ſcrobiculo ferè cordis immineat.

Uſurpatur pro hoc ſcopo mantile in habenæ ſive fundæ modum complicatum, & circa collum firmatum.

---

(1) Nonnulli, ut *Petitus*, ferulas has omittunt, caſque inutiles judicant; in amborum oſſium fracturâ maximè neceſſariæ fiunt.

(2) Heiſt. Inſt. Chir. pars III. *De faſciis & vinct. Chir.*

Hæc deligatio, si nihil urget, per octo relinquitur dies, & posteà simili modo iteratur. Renovatur etiam post quindecim dies. Sed sub curationis fine quàm solertissimè providendum est ne, dum paulò diutiùs immotum continetur brachium, in suâ cum cubito articulatione indurescat synovia, ligamenta rigescant, & cubitus immobilis efficiatur; quod ut præcaveatur, haud alienum fuerit, vinctum brachium, post quindecim aut viginti dies, altero vel tertio quoque die, sed tamen circumspectè extendere, paululùmque inflectere, imò & illud subindè oleo vel aquâ calidâ fovere; *sic naturalis ejus mobilitas conservatur.*

Intra triginta dies brachii inferioris ossa confracta plerumque glutinantur.

Accidentibus, si quædam superveniant, diætâ, sanguinis missione, aliisque mediis cognitis succurritur.

